

Stockholm 10:e november, 2005

KOMMUNALA KONSUMTIONSPRINCIPEN ETT SÄTT ATT TÄNKA SMÅSKALIGT FÖRST

Jag har studerat en hel del europeisk immaterialrätt och är intresserad av näringslivsfrågor, speciellt för små företag. Inom EG-rätt, konkurrensrätt och upphovsrätt finns det något vi kallar konsumtionsprincipen. Detta är en juridisk term, eller beskrivning som inte skall missförstås med vad jag menar med den Kommunala Konsumtionsprincipen, med denna syftar jag till ett ekonomiskt beteende.

Sverige är en del av Europa och EU. Som många vet så har Europakommissionen gjort en strategi för framtiden de kallar Lissabonstrategin. Europakommissionen presenterade i en rapport de kallar *Implementation Reports for Small Enterprises*, förbättringar vi måste göra för små företag i Europa. De lanserar ett synsätt, "think small first" som till svenska blivit översatt som "tänk småskaligt först". Jag gillar detta sätt att tänka men undrar om våra folkvalda verkligen börjar på detta sätt i sina tankebanor, dvs tänka småskaligt först? Jag är inte helt övertygad, inte minst efter vad jag sett och erfarit i de de offentliga (eller skall vi säga ofantliga) upphandlingar som sker runt om i Sverige. Jag vill införa en ekonomisk komponent i urvalsarbetet för våra offentliga, kommunala upphandlare som jag kallar den Kommunala Konsumtionsprincipen. Först skall varje enskild fråga i en offentlig upphandling, enskilt inköp eller ramavtal göras från det lilla perspektivet. Varför är denna fråga här, måste den vara det, hur kan lokala företag anpassa sig, hur kan vi hjälpa dem, hur kan de hjälpa oss, vad blir det totala priset för varan eller tjänsten, inkl konsumtionsprincipen av skatter och lokala underleverantörer? Jag anser att alla statliga eller kommunala inköpare skall premiera lokal, mindre svenska företag i sin bedömning framför större internationella organisationer. Varför, de konsumerar lokalt och jag tror att vi tjänar på det som samhälle och ekonomi!

Kommunen använder (spenderar) skattemedel för tjänster och/eller produkter av lokala leverantörer inom kommunen som sedan växer, hyr större lokaler, använder mer underleverantörer, rekryterar, betalar moms och andra skatter samt sociala avgifter lokalt inom kommunen. Detta borde vara (och ibland kanske även är) en oerhört viktig faktor för kommunalpolitiker som skall ge direktiven till personalen.

När jag läser alla stora ramavtal, speciellt inom IT-sektorn, och ser att de gång efter annan blivit tilldelade stora internationella företag som nästan aldrig har produktion i Sverige så undrar jag egentligen hur vi tänker? Hur kan det komma sig att nykomlingarna i Europa, de växande medlemsstaterna är mycket bättre på att premiera små lokala företag än vi i Sverige. Hur tänker vi egentligen, eller tänker vi alls? Klart vi gör, och jag menar inte alls att de statliga eller kommunala inköparna och beslutsfattarna inte är proffsiga i sitt arbete. Jag menar dock att de direktiv vi ger dessa beslutsfattare och inköpare inte följer den övergripande plan vi har i Europa, dvs tänk småskaligt först! Vi kanske kunde få alla dessa människor som arbetar med våra skattemedel att implementera något vi kallar den Kommunala Konsumtionsprincipen när de genomför upphandlingar för vår räkning (med våra skattemedel).

Joachim Davidsson
Liberal småföretagare